

24. 2. 2016

VeźmĚte, prosĚme, na vĚdomĚ, Źe text ělĚnku odpovĚdĚ platnĚ prĚvnĚ ťpravĚ ke dni publikace.

Revize nařĚzenĚ o ťpadkovĚm řĚzenĚ aneb evropskĚ insolvence po patnĚcti letech v novĚm kabĚtĚ - 4. ěst

ĀtvrtĚ ěst ělĚnku o novĚnkĚch, kterĚ přĚnĚšĚ novĚ nařĚzenĚ EvropskĚho parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. kvĚtna 2015 o insolveněnĚm řĚzenĚ (dĚle jen „NovĚ nařĚzenĚ“), se vĚnuje zmĚnĚm v ťpravĚ vedleřĚch insolveněnĚch řĚzenĚ.

Pojem a zahĚjenĚ vedleřĚho insolveněnĚho řĚzenĚ

Pojem vedleřĚho ťpadkovĚho řĚzenĚ je třeba vymezit proti vĚznamnĚjřĚmu pojmu, kterĚm je hlavnĚ insolveněnĚ řĚzenĚ. HlavnĚ insolveněnĚ řĚzenĚ je oprĚvnĚn zahĚjit soud toho ělĚnskĚho stĚtu, ve kterĚm jsou soustředenĚ hlavnĚ zĚjmy dluŹnĚka (dĚle jen „**soud COMI**“)[1] (tj. mĚsto, odkud dluŹnĚk spravuje svĚ zĚjmy a kterĚ si mohou třetĚ osoby bez obtĚŹĚ zjistit). HlavnĚ insolveněnĚ řĚzenĚ mĚ obecnou pťsobnost a v jeho rĚmci mťŹe bĚt rozhodnuto o veřkerĚm majetku dluŹnĚka, bez ohledu na to, kde se takovĚ majetek nachĚzĚ (tj. zda na ťzemĚ stĚtu, ve kterĚm jsou soustředenĚ hlavnĚ zĚjmy dluŹnĚka, nebo v jinĚm ělĚnskĚm stĚtĚ).

Naproti tomu vedleřĚ insolveněnĚ řĚzenĚ mťŹe bĚt zahĚjeno soudem jinĚho ělĚnskĚho stĚtu, neŹ kde jsou soustředenĚ hlavnĚ zĚjmy dluŹnĚka (dĚle jen „**soud mimo COMI**“), a to zejmĚna:

- za ťěelem ochrany zĚjmť vĚřitelť; nebo
- za ťěelem snazřĚ sprĚvy majetku dluŹnĚka v přĚpadĚ, kdy je jeho struktura přĚliřĚ sloŹitĚ; nebo
- kvťli zĚsadnĚm odliřnostem v prĚvnĚch řĚdech stĚtť, v nichŹ se nachĚzĚ majetek dluŹnĚka, kterĚ by komplikovaly hladkĚ a plynulĚ přťbĚh hlavnĚho insolveněnĚho řĚzenĚ.

Z vře uvedenĚho lze dovodit, Źe aktivnĚ legitimovanĚ k podĚnĚ nĚvrhu na zahĚjenĚ vedleřĚho insolveněnĚho řĚzenĚ nejsou pouze osoby stanovenĚ prĚvnĚm řĚdem danĚho ělĚnskĚho stĚtu, ale zĚroveň takĚ insolveněnĚ sprĚvcĚ povĚřenĚ provedenĚm hlavnĚho insolveněnĚho řĚzenĚ. Tuto pravomoc jim vĚslovnĚ svĚruje ěl. 37 odst. 1 pĚsm. a) NovĚho nařĚzenĚ.

K zahĚjenĚ vedleřĚho insolveněnĚho řĚzenĚ mťŹe dojĚt pouze za splnĚnĚ nĚsledujĚcĚch podmĚnek:

- 1) soud COMI zahĚjĚ hlavnĚ insolveněnĚ řĚzenĚ;

- 2) hlavní insolvenční řízení bylo v tomto jiném členském státě uznáno postupem podle čl. 19 a násl. Nového nařízení[2]; a
- 3) na území členského státu, který chce zahájit vedlejší insolvenční řízení, se nachází provozovna dlužníka.

Shledá-li soud mimo COMI, že byly výše uvedené podmínky splněny, zkoumá dále, zda při zahájení hlavního insolvenčního řízení daný soud COMI zjišťoval, zda je dlužník v úpadku. Pokud již soud COMI úpadek dlužníka prohlásil, může vzít soud mimo COMI tuto skutečnost za prokázanou a nemusí ji dále přezkoumávat.

V rámci vedlejšího úpadkového řízení se rozhoduje pouze o majetku dlužníka, který se nachází na území členského státu, který vedlejší insolvenční řízení zahájil. Rozhodným právem je právo toho členského státu, který vedlejší insolvenční řízení zahájil.

Příslib insolvenčního správce v hlavním insolvenčním řízení

Vedlejší insolvenční řízení probíhá souběžně s hlavním insolvenčním řízením, což vyvolává zvýšenou potřebu koordinace postupu v obou řízeních a tím i růst nákladů na provedení celého řízení.

Tam, kde zahájení vedlejšího insolvenčního řízení není nezbytné (zvláštní důvody byly popsány výše), je možné, aby insolvenční správce pověřený provedením hlavního insolvenčního řízení učinil jednostranný příslib místním věřitelům v zájmu nezahájení vedlejšího insolvenčního řízení. Podstatou slibu je závazek insolvenčního správce, že při rozdělování majetku dlužníka nebo výtěžku z jeho zpeněžení dodrží práva týkající se tohoto rozdělení a pořadí pohledávek, která by věřitelům náležela podle vnitrostátních předpisů.

Podmínky učinění příslibu jsou stanoveny Novým nařízením, zejména se jedná o písemnou formu a nutnost schválení příslibu kvalifikovanou většinou místních věřitelů. Je-li příslib učiněn, vyčlení se z celkové majetkové podstaty dlužníka majetek nacházející se na území členského státu, kde by mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, a provede se zpeněžení a uspokojení pohledávek podle pravidel vnitrostátního práva.

Koordinace hlavního a vedlejšího insolvenčního řízení

V průběhu řízení je třeba koordinovat zejména vzájemnou činnost a komunikaci zapojených insolvenčních soudů, vzájemnou činnost a komunikaci zapojených insolvenčních správců, tak i činnost a komunikaci těchto skupin navzájem.

Obdrží-li soud mimo COMI návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení, má za povinnost bezodkladně o této skutečnosti informovat insolvenčního správce pověřeného vedením hlavního insolvenčního řízení (dále jen „**Hlavní insolvenční správce**“). Pokud tento učinil výše popsany příslib místním věřitelům, nezahájí soud mimo COMI vedlejší insolvenční řízení, pokud shledá, že jsou zájmy místních věřitelů příslibem dostatečně chráněny. Nedodrží-li soud mimo COMI pravidla stanovená Novým nařízením, náleží Hlavnímu insolvenčnímu správci právo žádat soudní přezkum rozhodnutí o zahájení vedlejšího insolvenčního řízení.

Vzájemná koordinace a spolupráce insolvenčních správců obou řízení spočívá zejména v následujícím:

- sdělování informací s významem pro druhé řízení (vývoj přihlašování a posuzování pravosti pohledávek, opatření na záchranu nebo restrukturalizaci dlužníka, informace o skončení

řízení);

- společné zkoumání možnosti restrukturalizace dlužníka, včetně přípravy a koordinace vhodného restrukturalizačního plánu;
- koordinace průběhu zpeněžování majetkové podstaty a uspokojování přihlášených pohledávek.

Forma komunikace není stanovena. V případě potřeby mohou mezi sebou správci uzavírat dohody, sepisovat protokoly aj. Komunikující strany jsou povinny přijmout vhodná opatření pro ochranu důvěrných informací.

Vzájemná koordinace a spolupráce insolvenčních soudů obou řízení spočívá zejména v následujícím:

- koordinace při jmenování insolvenčních správců;
- sdělování informací;
- koordinace správy majetku, koordinace průběhu jednání.

Další aspekty vedlejšího insolvenčního řízení

Nové nařízení dále upravuje další práva Hlavního insolvenčního správce vůči insolvenčnímu správci ve vedleším insolvenčním řízení, zejména se jedná o oprávnění podat návrh na pozastavení zpeněžování majetku, podat návrh restrukturalizačního plánu nebo podat návrh na přeměnu vedlejšího insolvenčního řízení (např. z likvidačního typu na sanační).

Závěrem

Jak bylo avizováno v předchozích částech tohoto článku, prošlo Nové nařízení závěrem legislativního procesu v květnu roku 2015 a to již bez významnějších změn oproti předkládanému návrhu. Drtivá většina ustanovení Nového nařízení pak nabude účinnosti příští rok, přesněji k 26. červnu 2017, a použije se na insolvenční řízení zahájená po dni účinnosti Nového nařízení. Členské státy tak mají stále dostačující množství času se s novou právní úpravou seznámit.

Mgr. Tereza Hošková

[Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář](#)

Florentinum
Na Florenci 15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
email: wl@weinholdlegal.com

[*]

První část článku pojednávající obecně o plánované novele je dostupná na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

Druhá část článku pojednávající o změnách v oblasti rozšíření působnosti Nařízení na vnitrostátní řízení, která umožňují i jiná řešení úpadku dlužníka než likvidaci, je dostupná na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

Třetí část článku pojednávající obecně o plánované novele je dostupná na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[1] Tj. COMI = Centre of Main Interests of the Debtor. Blíže k této otázce viz třetí část tohoto článku.

[2] K uznání hlavního insolvenčního řízení ve smyslu Nového nařízení dochází automaticky, tj. rozhodnutí o zahájení hlavního insolvenčního řízení jsou bezprostředně po vydání propůjčeny účinky s dopady na stát uznání. Rozhodnutí o zahájení hlavního insolvenčního řízení nemusí stát uznání formálně potvrzovat, dokonce požadavkem evropského práva není ani uveřejnění v národním insolvenčním rejstříku. V tomto kontextu však Nové nařízení však doplňuje národní úprava, která v § 429 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) stanoví, že rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení a rozhodnutí o ustanovení správce vydané podle přímo použitelného předpisu práva Evropských společenství vůči dlužníku, který má na území České republiky provozovnu, musí být zveřejněno v České republice. Insolvenční soud, v jehož obvodu je umístěna provozovna, rozhodnutí cizího orgánu zveřejní vyhláškou neprodleně poté, co mu bude doručeno. Podrobněji k této otázce viz např. BRODEC, Jan. Uznání zahraničního rozhodnutí o zahájení konkurzního řízení v rámci EU a některé s tím spojené otázky dle českého právního řádu. Právní rozhledy: časopis pro všechna právní odvětví. Praha: C. H. Beck, 2006, roč. 12, č. 2006, str. 437 - 445.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | [www.epravo.cz](#)

Další články:

- [Přičitatelnost jednání třetích osob dlužníkovi pro účely posouzení neúčinnosti: ano nebo ne?](#)
- [Srážka za prodej v insolvenci při ocenění majetkové podstaty](#)
- [Smlouvy o vzájemném plnění v insolvenci – judikaturní závěry](#)
- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)